

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تعییر کاربری دیم زار کم بازده به مدیریت جنگل زراعی بر ویژگی‌های فیزیکی ذخیره کربن آلی خاک

محل انتشار:

مجله جنگل ایران، دوره 7، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده‌گان:

یحیی پرویزی - استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه

منوچهر گرجی - گروه خاک‌شناسی دانشگاه تهران

رامین حسینی جودکی - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه خاک‌شناسی، دانشگاه تهران، کرج

حسرو پرویزی - استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان، همدان

خلاصه مقاله:

عامل انسانی از عواملی است که با نحوه مدیریت همانند تعییر پوشش گیاهی و یا نوع استفاده از اراضی، و تأثیر بر مقدار کربن آلی و موجودات زنده‌ی خاک، در تشکیل و تکامل خاک انزگذار باشد. در این پژوهش اثر تعییر کاربری دیم زارها به مدیریت جنگل زراعی در ویژگی‌های کمی و کیفی ذخایر کربن آلی خاک مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور تعییر کاربری دیم زار به جنگل زراعی با دیگر الگوهای کشت دیم زارها از جمله الگوی سنتی لگوم غلات با خاک و رزی متوسط و دیگر الگوهای کشت نظری خاک ورزی متراکم و سوزاندن بقایا مقایسه گردید. نتایج نشان داد که اجزاء کربن سیک آزاد و درون خاکدانه‌ای در سامانه جنگل-زراعی بیش از دو برابر دیم زارهای با کمینه خاک ورزی و تناوب گونه‌های لگوم و بیش از ۱۰ برابر همین اجزاء کربن در سامانه‌های خاکورزی شدید همراه با کلش سوزانی است. مقادیر کربن آلی ذره ای بزرگتر از ۲۵۰ میکرون، کربن آلی ذره ای بین ۵۳ تا ۲۵۰ نا میکرون و کربن آلی کوچکتر از ۵۳ میکرون به ترتیب در مزارع دیم جنگل زراعی ۷/۳٪، ۶/۴٪ و ۲۲ گرم در کیلوگرم خاک بود. این در حالی است که مقادیر این اجزاء کربن در دیم زارهای با خاک ورزی شدید و کلش سوزانی بطور متوسط به ترتیب ۰/۲۱، ۰/۳۰ و ۰/۴ گرم در کیلوگرم خاک بودند. بدین ترتیب تعییر کاربری اراضی از دیمزار بوزه دیمزار کم بازده به جنگل-زراعی ضمن حفظ و ارتقاء ذخایر کربن آلی خاک، دوره برگشت و تصاعد کربن به اتمسفر را طولانی تر نموده و در حفظ تعادل بیلان کربن اتمسفر و بیوسفر کمک شایانی می‌کند.

کلمات کلیدی:

مدیریت خاک، جزء بندی کربن آلی، جنگل-زراعی، کربن آلی درون خاکدانه‌ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1873153>

